

در این ۱۲ آیه ۳ نکته مهم برای زندگی معنوی هر روز است

(۱) قضاوت نکنیم (۲) چیزهای ارزشمند را هدر ندهیم (۳) بخواهیم، بجوییم، بگوئیم

این ۳ نکته مربوط به خطرات قضاوت کردن و خطرات عشق بی درایت است. آنها حقیقت بزرگ دعا را به ما می گویند که باید ویژگی همه مردم پادشاهی باشد.

هنگامی که ما ذهن خود را به زمانی که عیسی تمام کلمات متی ۵، ۶ و ۷ را بیان می کند، هدایت می کنیم، در کنار جمعیت و همراه با شاگردان در میان جمعیت ایستاده ایم. همه ما در مورد این عیسی شنیده ایم که می گویند او مسیح موعود است اما ما واقعاً همه چیز او را نمی فهمیم. ما کنجکاو هستیم، می خواهیم بیشتر بدانیم و از خود می پرسیم آیا او حقیقت را می گوید؟ شاگردان مدتی است که عیسی را دنبال کرده اند و آنها هنوز در حال یادگیری هستند. آنها نیز همه چیز را به طور کامل درک نمی کنند و سوال ها دارند.

آیه های ۱ و ۲ با هم پیش می روند زیرا در آیه ۲ عیسی توضیح می دهد که چرا می گوید: قضاوت نکن! او در این مورد بسیار مستقیم است. عیسی به قضاوت غیرمنصفانه، داوری متکبرانه اشاره می کند. ما انسان هستیم و کامل نیستیم، بنابراین چگونه می توانیم دیگران را قضاوت کنیم؟ آیا ما از افراد دیگر بهتر هستیم؟ (رومیان ۱۴ آیات ۱۰-۱۳) قاضی پیروان مسیح کیست؟ جواب خداست. ما باید با فروتنی و وقار گناهان خود را قبول داشته باشیم، نه با تکبر. خداوند قوم خود را از عهده داشتن نقش خود به عنوان قاضی برادران و خواهرانشان منع می کند. آیا ما خود را در موقعیت خدا قرار می دهیم؟ آیا ما چیزی بیشتر از او می دانیم؟ چیز دیگری وجود دارد که در این متن مهم است: عیسی همچنین می خواهد تأکید کند که آنچه اکنون در حال حاضر انجام می دهیم مربوط به قضاوت نهایی ماست. روشی که ما درباره دیگران قضاوت می کنیم، نحوه قضاوت خداوند در پایان روزها است. ما باید یاد بگیریم که قبل از اینکه دیگران را قضاوت کنیم، ابتدا گناه را در زندگی خود تشخیص دهیم.

آیات ۳، ۴ و ۵:

بنابراین چگونه قضاوت کنیم؟ چه کسانی را قضاوت می کنیم؟ چرا قضاوت می کنیم؟ عیسی در اینجا از مثالهای اغراق آمیز استفاده می کند و در واقع طنز به نظر می رسد. این باعث لبخند ما می شود زیرا وقتی چیز بزرگی در چشممان باشد، چیز دیگری را نخواهیم دید! اگر با آن چیز بزرگ در چشم خود نتوانیم چیزی ببینیم، چگونه می توانیم چیز کوچکی را در چشم شخص دیگری ببینیم؟ عیسی در این آیه نشان می دهد که ما اغلب نسبت به گناهان خود کور هستیم. این طبیعت انسانی است که وقتی خودمان کار اشتباهی انجام می دهیم، با خود مهربان هستیم اما وقتی دیگران کار اشتباهی انجام می دهند اغلب بسیار انتقادی هستیم. ما از تقصیرهای خود عذر می خواهیم و از نقص (گناهان) دیگران انتقاد می کنیم. (دوم سموئل ۱۲ آیات ۱-۹) (لوقا ۱۸: ۹). در زبان یونانی کلمات "قضاوت کردن، انتقاد کردن، منافق بودن" همه ریشه یکسانی دارند. این به ما کمک می کند تا درک کنیم وقتی نگرش قضاوتی داریم، خودمان ریاکار هستیم. ما وانمود می کنیم که نسبت به دیگران گناه کمتری داریم. با این حال، عیسی نمی گوید که ما باید همه رفتارها را بپذیریم. او می گوید این عمل نادرست محکوم است نه این شخص. او می گوید که ما باید یکدیگر را با کلمات واقعی، سخنان او، بسازیم. (غلاطیان ۶ آیه ۱) (یوحنا ۷ آیه ۲۴).

آیه ۶:

این متن پیامی دارد در مورد هدر دادن چیزهای ارزشمند برای کسانی که نه تنها خبر خوب را تحسین نمی کنند، بلکه حتی ممکن است از پیشنهاد خوب خدا عصبانی شوند. چیز ارزشمند می تواند هر چیزی باشد، وقت، تلاش، پیشنهاد کمک، مشاوره ..... هر موقعیت با موقعیت دیگر متفاوت است. در فرهنگ مسیح مرواریدها ارزش بسیار بالایی داشتند و اگر کسی را سگ یا خوک می نامیدند اهانت بزرگی بود. این حیوانات به عنوان شرور و زنده دیده می شدند. عیسی محکوم نمی کند، دوباره اغراق می کند تا یک حقیقت را نشان دهد. این آیه هشدار به مسیحیان است که وقتی مردم با شنیدن خبر انجیل عصبانی یا خصمانه می شوند، وقت را تلف نکنید و در دسر نکشید، یا اینکه می فهمیم هیچ علاقه ای ندارند. از نظر معنوی، "ریختن مروارید جلوی از خوک" یک عمل عاشقانه نسبت به بی ایمان نیست (متی ۵ آیه ۱۶).

آیات ۷ و ۸:

این ۳ چیز: بخواهید، بجویید و بگویید اشاره به دعا، وقتی که برای خدا می گذاریم، دارد. ما می توانیم هر نیازی را پیش خدای پدر بیاوریم اما باید به یاد داشته باشیم که خدا آنچه را که برای ما خوب نیست انجام نمی دهد. عیسی قبل از دستگیری ۳ بار در باغ جتسیمانی دعا کرد، پولس رسول اغلب در مورد مشکل شخصی خود دعا می کرد که او را بسیار آزار می داد. دعاهاى شخصى آنها مستجاب نشد. هر دو عیسی و پولس می خواستند که اراده خدا انجام شود، این همان چیزی است که برای آنها مهمترین بود. دعای واقعی چیست: ما به دنبال خدا هستیم، می خواهیم وقت را با پدر بگذرانیم. کوبیدن به پافشاری اشاره دارد؛ ما به وقت گذاشتن برای دعا پافشاری می کنیم. به این ترتیب ما به خداوند نشان می دهیم که جدی هستیم، در مورد چیزی جدی هستیم، و همچنان چیزی را پیش او می آوریم. در دعای منظم رابطه ما با او رشد می کند و او کسی است که به او وابسته هستیم. (لوقا ۸ آیات ۲-۸)

آیات ۹ و ۱۰:

در اینجا عیسی مثالها، روشنگری ها و تصاویری در مورد چیزهای خوبی که یک پدر انسان می تواند به فرزندش بدهد ارائه می دهد. وقتی می خواهیم به این دو سوال پاسخ دهیم، نه می گوییم، البته نه. این دو مثال شبیه هم هستند: نان سنگی و تخت، ماهی (مارماهی) و یک مار. این تصویر به ما نشان می دهد که دو گزینه وجود دارد: زندگی در ذهن درست (معنوی) را انتخاب کنید یا انتخاب راه خود (خودخواهانه) را انتخاب کنید، انجام کار درست یا اشتباه را انتخاب کنید.

آیه ۱۱:

عیسی از پدر زمینی به عنوان مثال استفاده می کند و به پدر آسمانی اشاره دارد که "هدایای خوبی می دهد". او نمی گوید پدر آسمانی ما آنچه را که ما می خواهیم می دهد. متن به وضوح بیان می کند که او چیزهای خوب (معنوی) می دهد، چیزهایی که به ما آسیب نمی رساند. و قطعاً پذیرفتن آن چیزی که ما درخواست می کنیم و در زمان دلخواه به دست نمی آوریم، آسان نیست. این به ما می آموزد که ما واقعاً نمی دانیم چه چیزی برای ما خوب است یا اینکه زمان مناسب نیست. فقط خدا آن چیزها را می داند.

آیه ۱۲:

۱۲ آ\ با آنها چنین کن\": کلمات برای عمل مثبت است. عیسی به شنوندگان خود و به ما می گوید: شما صلح خدا، لطف و خوبی او را تجربه کرده اید. همان آرامش، لطف و خوبی را به هموعان خود هدیه دهید. آنچه درست و خوب است انجام دهید. و این با \ اشتباه نکردن\ فرق دارد. ۱۲ ب عیسی به شریعت و انبیا اشاره می کند. برای قوم یهود که کل عهد عتیق است و در اینجا عیسی همه اینها را با این چند کلمه خلاصه می کند: قانون و انبیا. (متی ۲۲ آیات ۳۴-۴۰، مرقس ۱۲ آیات ۲۸-۳۴، رومیان ۱۳ آیه ۹)

<https://www.youtube.com/watch?v=hngo4J27I6w>

در این بخش از کتاب مقدس، عیسی در مورد بخشنده بودن صحبت می کند، همانطور که پدر آسمانی مهربان است (لوقا ۶ آیات ۳۶-۳۸، ۴۱ و ۴۲). او درباره پادشاهی خود صحبت می کند، در مورد افرادی که می خواهند خدا را بشناسند، که می خواهند با او رابطه برقرار کنند، که می خواهند سخنان عیسی را باور کنند، که می خواهند دوست داشته باشند و یاد بگیرند، اطاعت کنند و پیروی کنند و در پادشاهی خدا زندگی کنند. متی ۷ آخرین فصل از سه فصل پایگانی شده است که اکنون به عنوان موعظه سر کوه معروف است. عیسی به شنوندگان خود دستور می دهد قضاوت کم عمق یا ریاکارانه را بیان نکنند. او خدا را به عنوان پدری سخاوتمند توصیف می کند که مشتاق است چیزهای خوبی را به فرزنداناش هنگام درخواست بدهد. در عین حال، اعمال نیک اثبات مطلق این نیست که کسی ایمان واقعی دارد. زندگی با تعالیم عیسی مانند ساختن خانه زندگی بر روی یک پایه محکم به جای شن و ماسه بی ثبات است.

خلاصه متن

متی ۷ آیات ۱-۶ اظهارات عیسی را ارائه می دهد که پیروان او نباید قضاوت خدا را درباره بکدیگر بیان کنند. کسانی که سعی می کنند از این طریق نقش خدا را بر عهده بگیرند، به همین ترتیب مورد قضاوت قرار می گیرند. انسانها صلاحیت تلفظ قضاوت را ندارند زیرا نسبت به گناه خود نابینا هستند. برای کمک به دیگری با استفاده از لکه در چشم، فرد ابتدا باید سیاهه گناه آشکار را از چشم خود پاک کند. وی همچنین از اتلاف وقت یا تلاش برای کسانی که به وضوح فاقد تعامل هستند هشدار می دهد.